

Jurisprudentie-bulletin RSJ 2017/5

zie ook www.rsj.nl

Inhoudsopgave jurisprudentiebulletin 2017 - 5

<p>Zaaknummer: 17/0571/GA</p> <p>Datum uitspraak: 16 juni 2017</p>	<p>Ontvankelijkheid materieel; Voorwerpen op cel; Huisregels</p>	<p>Afwijzing verzoek tot het stellen van prejudiciële vragen aan het Hof van Justitie. Er is een wettelijke basis voor klagers verblijf als vreemdeling in het detentiecentrum. Gelet op weergave van agressief handelen van klager in het verslag waardoor de orde en de veiligheid in de p.i. werd verstoord heeft de directeur op goede gronden disciplinaire straf kunnen opleggen. Beroep ongegrond.</p>	<p>Blz. 4</p>
<p>Zaaknummer: 16/3514/GA (eindbeslissing)</p> <p>Datum uitspraak: 13 juni 2017</p>	<p>Ontvankelijkheid materieel; Voorwerpen op cel; Huisregels</p>	<p>Uit inlichtingen van het NFI blijkt dat een CI+-kaart op zichzelf niet valt onder de definitie zend- en communicatieapparatuur. Bezit CI+-kaart is op grond van de Huisregels toegestaan noch verboden. Beslissing weigering invoer van de kaart is bij gebreke van een belangenafweging onvoldoende gemotiveerd. Beroep gegrond. Opdracht nieuwe beslissing.</p>	<p>Blz. 5</p>
<p>Zaaknummer: 17/0908/GA</p> <p>Datum uitspraak: 9 juni 2017</p>	<p>Dwangmedicatie; Tegemoetkoming financieel</p>	<p>Op het moment dat ten aanzien van klager b-dwangbehandeling werd toegepast, was nog geen behandelplan opgesteld. Dit is in strijd met de wet. Beroep om die reden gegrond. Voorts onvoldoende gebleken dat sprake was van zodanig onmiddellijk dreigend of acuut gevaar dat in redelijkheid niet anders kon worden beslist dan tot toepassing van b-dwangbehandeling. Tegemoetkoming € 50,=.</p>	<p>Blz. 7</p>

<p>Zaaknummer: 16/4105/GA</p> <p>Datum uitspraak: 9 juni 2017</p>	<p>DBT; Zorgplicht wijze van betrachten; Tegemoetkoming financieel</p>	<p>Directeur kon niet beslissen aan klager geen kleur toe te kennen gedurende de eerste drie weken van detentie. Beroep en beklag gegrond, tegemoetkoming € 15,=. D&R-plan niet binnen een maand na binnenkomst in de inrichting vastgesteld. Beroep en beklag gegrond, tegemoetkoming € 50,=. Niet tijdig informeren van klager over openstaande boetes kan de directeur niet verweten worden. Beroep ongegrond.</p>	<p>Blz. 8</p>
<p>Zaaknummer: 17/1640/GB</p> <p>Datum uitspraak: 29 mei 2017</p>	<p>Plaatsing/ overplaatsing eerste plaatsing gevangenis</p>	<p>Zelfmelder. Niet gebleken dat klager een gratieverzoek heeft ingediend. T.a.v. andere zaak waarvoor klager is opgeroepen, is sprake van situatie als vermeld in artikel 557, derde lid, WvSv, zodat de selectiefunctionaris klager in redelijkheid heeft kunnen oproepen. Beroep ongegrond.</p>	<p>Blz. 10</p>
<p>Zaaknummer: 17/0357/TA</p> <p>Datum uitspraak: 19 juni 2017</p>	<p>Ontvankelijkheid materieel; Vervoer</p>	<p>Klager alsnog ontvankelijk in klacht over schending aanwezigheidsrecht ex art. 6 EVRM. Geen schending van dit recht. Eerdere noodzaak EBV-vervoer van deur tot deur en zonder wachttijden volgens inrichting door behandeling niet meer aanwezig. Beklag ongegrond.</p>	<p>Blz. 11</p>
<p>Zaaknummer: 17/0856/TA</p> <p>Datum uitspraak: 2 juni 2017</p>	<p>Voorwerpen op cel; Ontvankelijkheid materieel</p>	<p>Beslissing niet toelaten boomboxradio op kamer is vatbaar voor beklag. Niet onredelijk gelet op niet tegengesproken verklaring inrichting over oncontroleerbaarheid. Klager alsnog ontvankelijk in dit beklag, maar beklag ongegrond.</p>	<p>Blz. 12</p>

Zaaknummer:

17/0571/GA

Datum uitspraak:

16 juni 2017

Beroepscommissie:

Iedema, mr. M.
Bos, drs. W.A.Th.
Heddema, drs. H.A..
Jousma, mr. S. (secre.)

Beklagcommissie:

alleensprekende beklagrechtter bij het Detentiecentrum Zeist

Trefwoorden:

Ontvankelijkheid materieel;
Voorwerpen op cel;
Huisregels

Artikelen:

Pbw art. 51, 9

Samenvatting:

Afwijzing verzoek tot het stellen van prejudiciële vragen aan het Hof van Justitie. Er is een wettelijke basis voor klagers verblijf als vreemdeling in het detentiecentrum. Gelet op weergave van agressief handelen van klager in het verslag waardoor de orde en de veiligheid in de p.i. werd verstoord heeft de directeur op goede gronden disciplinaire straf kunnen opleggen. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Namens klager is gesteld dat de tenuitvoerlegging van de vreemdelingenbewaring in het Detentiecentrum Zeist strijdig is met artikel 16, eerste lid,

van de Terugkeerrichtlijn en de beroepscommissie is om die reden verzocht het beroep gegrond te verklaren. Voorts heeft de raadsman voorgesteld dat de beroepscommissie hierover prejudiciële vragen te stelt aan het Hof van Justitie.

Het wettelijk kader

In artikel 47 van het Handvest is het recht op een doeltreffende voorziening in rechte en op een onpartijdig gerecht geregeld.

Artikel 16, eerste lid, van de Terugkeerrichtlijn luidt als volgt: Voor bewaring wordt in de regel gebruikgemaakt van speciale inrichtingen voor bewaring. Indien een lidstaat de onderdanen van een derde land die in bewaring worden gehouden, niet kan onderbrengen in een gespecialiseerde inrichting voor bewaring en gebruik dient te maken van een gevangenis, worden zij gescheiden gehouden van de gewone gevangenen.

De tenuitvoerlegging van de vreemdelingenbewaring in een penitentiaire inrichting heeft een formele basis. Bovendien is voorzien in een rechtsgang. De formele basis is gelegen in artikel 5.4, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit. Dit luidt als volgt: De bewaring op grond van artikel 59, 59a, of 59b van de Wet wordt ten uitvoer gelegd op een politiebureau, een cel van de Koninklijke Marechaussee, in een huis van bewaring of een ruimte of plaats als bedoeld in artikel 6, tweede lid, of artikel 58, eerste lid van de Wet. Bij de tenuitvoerlegging van de bewaring wordt de vreemdeling niet verder beperkt in de uitoefening van

grondrechten dan wordt gevorderd door het doel van deze maatregel en de handhaving van de orde en de veiligheid op de plaats van de tenuitvoerlegging.

Op grond van artikel 9, tweede lid onder d, van de Pbw zijn de huizen van bewaring bestemd voor de opnemings van personen in vreemdelingenbewaring.

Het Detentiecentrum Zeist is bij Besluit van de Staatssecretaris van 28 december 2016 (kenmerk 2023035) aangewezen als huis van bewaring, inrichting voor mannen en als ruimte of plaats als bedoeld in artikel 6 en artikel 59 van de Vreemdelingenwet.

De beroepscommissie is van oordeel dat, voor zover klager van mening is dat de nationale wetgeving strijdig is met de Terugkeerrichtlijn stellende dat vreemdelingenbewaring niet kan worden ondergaan in een gevangenis, dit reeds wordt weersproken door de inhoud van het door klager aangehaalde en hiervoor opgenomen artikel 16, eerste lid, van de Terugkeerrichtlijn.

Nu betreffende stelling van klager onjuist is ziet de beroepscommissie geen aanleiding voor het stellen van de aan die stelling gekoppelde prejudiciële vragen aan het Hof van Justitie.

Inhoudelijke beoordeling

Ter beoordeling aan de beroepscommissie is de beslissing van de directeur tot oplegging van een disciplinaire straf aan klager op grond van artikel 51 van de Pbw. De straf is opgelegd omdat is geconstateerd dat klager betrokken is bij feiten die onverenigbaar zijn met de orde of de

veiligheid in de inrichting. Immers, met de beklagrecht is de beroepscommissie van oordeel dat uitgegaan kan worden van het door de directie overgelegde verslag nu niet gebleken is van feiten of omstandigheden die de inhoud daarvan weerleggen. Dat verslag geeft een weergave van agressief handelen van klager door welk gedrag de orde en veiligheid in de inrichting werd verstoord. Op grond van dat handelen heeft de directeur op goede grond tot de onderhavige disciplinaire straf kunnen komen.

Hetgeen in beroep is aangevoerd kan - voor zover dat is komen vast te staan - ook overigens naar het oordeel van de beroepscommissie niet tot een andere beslissing leiden dan die van de beklagrecht. Het beroep zal derhalve ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

16/3514/GA (eindbeslissing)

Datum uitspraak:

13 juni 2017

Beroepscommissie:

Bas, mr. C.M. van der
Rutten, mr. M.A.G.
Wabeke, mr. J.W.
Boerhof, mr. R. (secr.)

Beklagcommissie:

alleensprekende beklagrecht bij de p.i.
Vught

Trefwoorden:

Ontvankelijkheid materieel;
Voorwerpen op cel;
Huisregels

Artikelen:

Pbw art. 60, 45

Samenvatting:

Uit inlichtingen van het NFI blijkt dat een CI+-kaart op zichzelf niet valt onder de definitie zend- en communicatieapparatuur. Bezit CI+-kaart is op grond van de Huisregels toegestaan noch verboden. Beslissing weigering invoer van de kaart is bij gebreke van een belangenafweging onvoldoende gemotiveerd. Beroep gegrond. Opdracht nieuwe beslissing.

Rechtsoverwegingen:

In paragraaf 4.5.1.1 van de huisregels van de BPG van de penitentiaire inrichting Vught is bepaald dat het een gedetineerde niet is toegestaan zend- en communicatieapparatuur onder zijn berusting te houden.

Bij tussenbeslissing heeft de beroepscommissie het NFI gevraagd haar schriftelijke inlichtingen te verschaffen over de vraag of een CI+-kaart valt onder de definitie zend- en communicatieapparatuur. Het NFI heeft deze vraag in de conclusie van de rapportage als volgt beantwoord: "Als los apparaat is een CI+ modulekaart niet in staat om te communiceren met de buitenwereld en valt daarom niet onder de gehanteerde definitie van zend- en communicatieapparatuur. In combinatie met een geschikt televisietoestel of settopbox en een geschikte netwerkverbinding is wel tweerichtingscommunicatie mogelijk met de buitenwereld en kan het geheel worden aangeduid als zend- en communicatieapparatuur."

Uit bovenstaand citaat volgt dat een CI+-kaart op zichzelf niet valt onder de definitie zend- en communicatieapparatuur en dat de invoer daarvan derhalve niet is verboden op grond van (paragraaf 4.5.1.1 van) de huisregels. De CI+-kaart staat evenmin vermeld op de in de huisregels opgenomen lijst van toegestane voorwerpen. Klager beklagt zich dus niet over een algemene (huis)regel, maar over een beklagwaardige beslissing van de directeur.

In een geval als het onderhavige dient de directeur voorafgaande aan zijn beslissing een gemotiveerde en kenbare afweging te maken tussen enerzijds het belang van klager bij een CI+-kaart op cel en anderzijds de belangen als vermeld in artikel 45, eerste en tweede lid, van de Pbw. Hiervan is in dit geval niet gebleken. De directeur heeft slechts volstaan met het standpunt dat klager zich beklagt over een algemene regel. De bestreden beslissing is bij gebreke van vorenbedoelde belangenafweging onvoldoende gemotiveerd.

Gezien het vorenstaande zal de beroepscommissie het beroep gegrond verklaren. Zij zal de beslissing waarover is geklaagd vernietigen en de directeur opdragen met inachtneming van deze uitspraak een nieuwe schriftelijke en gemotiveerde beslissing te nemen binnen een termijn van twee weken na ontvangst van deze uitspraak.

Zaaknummer:

17/0908/GA

Datum uitspraak:

9 juni 2017

Beroepscommissie:

Wabeke, mr. J.W.

Burke, U.P.

Schagen, J.

Blankenspoor, mr. S. (secr.)

Beklagcommissie:

Trefwoorden:

Dwangmedicatie; Tegemoetkoming
financieel

Artikelen:

Pbw art. 46c aanhef en onder a, 46d
aanhef en onder b

Samenvatting:

Op het moment dat ten aanzien van klager b-dwangbehandeling werd toegepast, was nog geen behandelplan opgesteld. Dit is in strijd met de wet. Beroep om die reden gegrond. Voorts onvoldoende gebleken dat sprake was van zodanig onmiddellijk dreigend of acuut gevaar dat in redelijkheid niet anders kon worden beslist dan tot toepassing van b-dwangbehandeling. Tegemoetkoming € 50,=.

Rechtsoverwegingen:

De raadvrouw heeft aangevoerd dat uit de mededeling van de b-dwangbehandeling alsmede uit het zorgplan niet kan worden opgemaakt of klager in staat kon worden geacht gebruik te maken van zijn beklagrecht. Nu klager zelf beklag heeft ingesteld tegen de beslissing tot toepassing

van de b-dwangbehandeling, gaat de beroepscommissie aan dit verweer voorbij.

De beroepscommissie overweegt dat ingevolge artikel 46c, aanhef en onder a, van de Pbw in verbinding met artikel 46d, aanhef en onder b, van de Pbw de toepassing van b-dwangbehandeling alleen kan plaatsvinden als hierin is voorzien in het behandelplan. De beroepscommissie stelt vast dat op het moment dat ten aanzien van klager de b-dwangbehandeling is toegepast nog geen behandelplan was opgesteld. Pas op 5 oktober 2016 is een zorgplan vastgesteld. Er is derhalve sprake van een vormverzuim. Om die reden zal de beroepscommissie het beroep gegrond verklaren, de uitspraak van de beklagcommissie vernietigen en het beklag alsnog gegrond verklaren.

Inhoudelijk overweegt de beroepscommissie voorts als volgt.

Voor het toepassen van een geneeskundige handeling op grond van artikel 32 van de Pbw is blijkens de mededeling van de directeur weloverwogen niet gekozen, maar is overgegaan tot toepassing van dwangbehandeling op grond van artikel 46d, aanhef en onder b, van de Pbw. Volgens deze bepaling kan de directeur als uiterste middel beslissen tot het toepassen van een zogenaamde b-dwangbehandeling, indien dit naar het oordeel van een arts – in het PPC zal dit doorgaans de behandelend psychiater zijn – volstrekt noodzakelijk is om het gevaar dat de stoornis van de geestvermogens de

gedetineerde binnen de inrichting doet veroorzaken, af te wenden. Uit de nota van toelichting bij het 'Besluit van 8 maart 2013 tot wijziging van [...] de Penitentiaire maatregel [...] in verband met de verruiming van de mogelijkheid onvrijwillige geneeskundige behandeling te verrichten' volgt dat het bij een b-dwangbehandeling dient te gaan om een situatie waarin sprake is van (dreiging van) een onmiddellijk of acuut gevaar binnen de inrichting.

Uit het advies van de behandelend psychiater komt naar voren dat bij klager sprake is van een psychotisch toestandsbeeld, zich uitend in waanideeën en paranoïde. Klager meent dat er sprake is van een zeer uitgebreid complot door de politie, het Openbaar Ministerie, advocaten en personeel van de p.i. Grave en Sittard en hij vertoont vanuit dit toestandsbeeld agressief gedrag jegens zowel medegedetineerden als het personeel. In het PPC neemt de agitatie fors toe.

In dit advies is voornoemd gevaarscriterium als volgt onderbouwd. Klager is bekend met gewelddadig gedrag in de voorgeschiedenis en recent is hiervan nog sprake geweest. Er heeft namelijk een fysiek agressief incident plaatsgevonden binnen de huidige detentieperiode. Klager heeft eerder in het BPG-regime verbleven. Klager is overgeplaatst naar het PPC vanwege een toenemend paranoïde en geagiteerd toestandsbeeld.

De beroepscommissie is van oordeel dat onvoldoende is gebleken dat sprake was van een zodanig onmiddellijk dreigend of acuut gevaar dat in redelijkheid

niet anders kon worden beslist dan tot toepassing van b-dwangbehandeling. Hierbij neemt de beroepscommissie in aanmerking dat klager pas sinds drie dagen in de inrichting verbleef toen reeds werd besloten tot toepassing van de b-dwangbehandeling en niet is gebleken dat het ingezette, minder ingrijpende middel van afzondering in de afzonderingscel niet voldoende was om het gevaar voorlopig af te wenden en een beslissing over het al dan niet toepassen van

a-dwangbehandeling – welke beslissing met meer procedurele waarborgen is omkleed – niet kon worden afgewacht.

Op grond van het vorenstaande komt de beroepscommissie tot het oordeel dat niet is komen vast te staan dat het volstrekt noodzakelijk was op 1 september 2016 ten aanzien van klager b-dwangbehandeling toe te passen, zodat de bestreden beslissing als onredelijk en onbillijk moet worden aangemerkt. Gelet op het vorengaande zal de beroepscommissie aan klager een tegemoetkoming toekennen van € 50,=.

Zaaknummer:

16/4105/GA

Datum uitspraak:

9 juni 2017

Beroepscommissie:

Wabeke, mr. J.W.

Burke, U.P.

Schagen, J.

Blankenspoor, mr. S. (secr.)

Trefwoorden:

DBT; Zorgplicht wijze van betrachten;
Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Regeling selectie, plaatsing en
overplaatsing van gedetineerden art. 1c,
1d

Samenvatting:

Directeur kon niet beslissen aan klager geen kleur toe te kennen gedurende de eerste drie weken van detentie. Beroep en beklag gegrond, tegemoetkoming € 15,=. D&R-plan niet binnen een maand na binnenkomst in de inrichting vastgesteld. Beroep en beklag gegrond, tegemoetkoming € 50,=. Niet tijdig informeren van klager over openstaande boetes kan de directeur niet verweten worden. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Ten aanzien van onderdeel a. overweegt de beroepscommissie als volgt.

De directeur heeft zowel gedurende de beklagprocedure als ter zitting van de beroepscommissie aangevoerd dat de eerste drie weken van de detentie geen kleur is toegekend aan klager en dat daarna een periode van zes weken gehanteerd is ten aanzien van het al dan niet promoveren. Voor wat betreft de opstartperiode van drie weken, verwijst de directeur naar een brief van 11 december 2015 van de divisiedirecteur Gevangeniswezen en Vreemdelingenbewaring. In deze brief wordt de evaluatie van het systeem van promoveren en degraderen toegelicht en wordt aangegeven welke punten in 2016 aanpassing behoeven. Eén van deze punten houdt in dat in een huis

van bewaring een promotiebesluit na maximaal negen weken wordt genomen in plaats van na zes weken.

De beroepscommissie heeft ambtshalve geconstateerd dat de Regeling selectie, plaatsing en overplaatsing van gedetineerden (de Regeling), waarin het promoveren en degraderen is geregeld, tot op heden (op dit punt) niet is gewijzigd. Het is niet aan de divisiedirecteur om middels voormeld schrijven een afwijking van de Regeling in te voeren.

Gelet op vorengaande kon de directeur – nog daargelaten dat klager niet tot de eerder genoemde categorie behoorde – niet beslissen aan klager geen kleur toe te kennen gedurende de eerste drie weken van zijn detentie. Het beroep zal gegrond worden verklaard, de uitspraak van de beklagcommissie zal in zoverre worden vernietigd en het beklag zal alsnog gegrond worden verklaard. De beroepscommissie zal aan klager een tegemoetkoming toekennen van € 15,=.

Ten aanzien van onderdeel b. overweegt de beroepscommissie als volgt.

De directeur heeft tijdens de beklagprocedure aangegeven dat een aanvraag voor detentiefasering pas ingediend kan worden als het D&R-plan is goedgekeurd door het MDO. Op grond van artikel 1c, eerste lid, van de Regeling draagt de directeur zorg dat uiterlijk binnen een maand na binnenkomst van de gedetineerde in een inrichting een D&R-plan wordt vastgesteld. Klager is op 17 mei 2016 binnengekomen in de inrichting. Op 28 juli 2016 is hij gepromoveerd. Op 6 september 2016 is het D&R plan goedgekeurd. Ter zitting van de

beroepscommissie heeft de directeur erkend dat de vaststelling van het D&R-plan te lang heeft geduurd. Gelet op vorengaande zal de beroepscommissie het beroep gegrond verklaren, de uitspraak van de beklagcommissie in zoverre vernietigen en het beklag alsnog gegrond verklaren. De beroepscommissie zal aan klager een tegemoetkoming toekennen van € 50,=.

Ten aanzien van onderdeel c. overweegt de beroepscommissie als volgt. De beroepscommissie is van oordeel dat het niet tijdig informeren van klager over zijn openstaande boetes de directeur niet verweten kan worden. Het beroep met betrekking tot dit onderdeel zal om die reden ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

17/1640/GB

Datum uitspraak:

29 mei 2017

Beroepscommissie:

Korthals Altes, mr. W.F.
Brand, J.G.A. van den
Rutten, mr. M.A.G.
Koster, mr. M.L. (secre.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing eerste plaatsing
gevangenis

Artikelen:

Pbw art. 17

Samenvatting:

Zelfmelder. Niet gebleken dat klager een gratieverzoek heeft ingediend.

T.a.v. andere zaak waarvoor klager is opgeroepen, is sprake van situatie als vermeld in artikel 557, derde lid, WvSv, zodat de selectiefunctionaris klager in redelijkheid heeft kunnen oproepen. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

4.1. Uit de stukken volgt dat klager is opgeroepen voor het ondergaan van 14 dagen gevangenisstraf (parketnummer 96-077054-15) en 7 dagen gevangenisstraf (parketnummer 96-128514-16).

4.2 Voor zover klager heeft aangevoerd voornemens te zijn in zaak met parketnummer 96-077054-15 een gratieverzoek in te dienen, overweegt de beroepscommissie dat niet gebleken is dat klager daadwerkelijk een gratieverzoek heeft ingediend.

4.3. Voor wat betreft het ingediende hoger beroep in zaak met parketnummer 96-128514-16 overweegt de beroepscommissie als volgt.

Artikel 557, eerste lid en tweede lid, WvSv luidt:

“1. Voor zoover niet anders is bepaald, mag geen beslissing worden ten uitvoer gelegd, zolang daartegen nog enig gewoon rechtsmiddel openstaat en, zoo dit is aangewend, totdat het is ingetrokken of daarop is beslist.

2. Is een mededeling als bedoeld in artikel 366 voorgeschreven, dan kan de tenuitvoerlegging van het vonnis of arrest geschieden na de betekening van die mededeling. Bij vonnissen of arresten bij verstek gewezen, waarbij zodanige mededeling niet behoeft te geschieden, kan de tenuitvoerlegging

geschieden na de uitspraak. Door hoger beroep of beroep in cassatie wordt de tenuitvoerlegging geschorst of opgeschort.”

Artikel 557, derde lid, aanhef en onder 2 luidt:

“De laatste volzin van het tweede lid geldt niet indien naar het oordeel van het openbaar ministerie vaststaat dat het rechtsmiddel na het verstrijken van de daarvoor gestelde termijn is aangewend, tenzij op verzoek van degene die het middel aanwendde, en na zijn verhoor, indien hij dit bij het verzoek heeft gevraagd, de voorzieningenrechter van het gerechtshof of de rechtbank anders bepaalt.”

Nu voldoende vast is komen te staan dat ten aanzien van het vonnis met parketnummer 96-128514-16 sprake is van een situatie als vermeld in artikel 557, derde lid, aanhef en onder 2, WvSv, heeft de selectiefunctionaris in redelijkheid klager kunnen oproepen zich te melden voor het ondergaan van de bij vonnis 96-128514-16 opgelegde gevangenisstraf.

Nu niet gebleken is van bijzondere omstandigheden, heeft de selectiefunctionaris in redelijkheid het verzoek om uitstel kunnen afwijzen.

Zaaknummer:

17/0357/TA

Datum uitspraak:

19 juni 2017

Beroepscommissie:

Maanicus, mr. R.M.

Bos, drs. W.A.Th.

Daniel MPM, drs. M.R.

Kokee, R. mr. (secr.)

Trefwoorden:

Ontvankelijkheid materieel; Vervoer

Artikelen:

Bvt art. 56 onder e;

EVRM art. 6

Samenvatting:

Klager alsnog ontvankelijk in klacht over schending aanwezigheidsrecht ex art. 6 EVRM. Geen schending van dit recht. Eerdere noodzaak EBV-vervoer van deur tot deur en zonder wachttijden volgens inrichting door behandeling niet meer aanwezig. Beklag ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Op grond van artikel 56, aanhef en onder e van de Bvt kan de verpleegde bij de beklagcommissie beklag doen over een beslissing die een beperking inhoudt van een recht, dat hem op grond van een bij of krachtens deze wet gegeven voorschrift dan wel enig ander wettelijk voorschrift of een een ieder verbindende bepaling van een in Nederland geldend verdrag toekomt.

Klager stelt dat door de weigering hem op 12 oktober 2016 met EBV-vervoer van deur tot deur en zonder wachttijden te vervoeren naar de rechtbank voor het bijwonen van een tbs-verlengingszitting zijn aanwezigheidsrecht als bedoeld in artikel 6 EVRM is geschonden. De beroepscommissie is van oordeel dat vanwege de vermeende schending van een recht de beklagcommissie klager

had dienen te ontvangen in zijn beklag. De uitspraak van de beklagcommissie zal daarom worden vernietigd en klager zal alsnog ontvankelijk in zijn beklag worden verklaard. Gelet op artikel 68, derde lid, van de Bvt zal de beroepscommissie doen hetgeen de beklagcommissie had behoren te doen.

Klager verwijst ter onderbouwing van zijn stelling dat eerdergenoemd verschijningsrecht als bedoeld in artikel 6 EVRM is geschonden naar de uitspraak van de rechtbank Den Haag van 9 januari 2013 (ECLI:NL:RBDHA:2013:BY7498) en in het bijzonder rechtsoverweging 4.6. Hierin wordt gesteld dat in artikel 6 EVRM besloten ligt dat een verdachte in een strafprocedure er in beginsel recht op heeft om de zittingen van zijn strafzaak in persoon te kunnen bijwonen, ook als hij door een advocaat wordt vertegenwoordigd. Het niet kunnen bijwonen van de strafzittingen als gevolg van onrechtmatig handelen van de Staat levert een schending op van artikel 6 EVRM. In deze zaak was niet in geschil dat de betrokkene recht had op EBV en dat de Staat onrechtmatig handelde door aan betrokkene geen EBV aan te bieden. In onderhavige beklagzaak ontkent het hoofd van de inrichting dat er sprake is van een noodzaak klager met EBV van deur tot deur en zonder wachttijden te vervoeren. Klager verwijst naar een gegeven indicatie uit 2010 die sindsdien is gevolgd. Klager heeft echter niet aannemelijk gemaakt dat de noodzaak die kennelijk in 2010 wel aanwezig werd geacht, ook thans nog aanwezig is. Ondanks pogingen van het hoofd van

de inrichting, kon geen onderbouwing voor de indicatie uit 2010 worden gevonden. De beroepscommissie neemt bij zijn oordeel in aanmerking dat het hoofd van de inrichting zich een eigen oordeel kan vormen omtrent bedoelde noodzaak en volgt tevens het standpunt van het hoofd van de inrichting dat sinds 2010 de situatie is veranderd door de door klager genoten behandeling. Voor de zitting van 12 oktober 2016 heeft de directeur wel regulier EBV-vervoer geregeld, maar niet van deur tot deur zonder wachttijden. Daarmee kan niet worden gesproken van een situatie waarbij klagers verschijningsrecht als bedoeld in artikel 6 EVRM is geschonden. Het beklag zal daarom ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

17/0856/TA

Datum uitspraak:

2 juni 2017

Beroepscommissie:

Jörg, mr. N.
Korvinus, mr. C.F.
Mulder, mw.mr.drs. L.C.
Bevaart, mr. E.W. (secr.)

Trefwoorden:

Voorwerpen op cel; Ontvankelijkheid materieel

Artikelen:

Bvt art. 44 lid 3

Samenvatting:

Beslissing niet toelaten boomboxradio

op kamer is vatbaar voor beklag. Niet onredelijk gelet op niet tegengesproken verklaring inrichting over oncontroleerbaarheid. Klager alsnog ontvankelijk in dit beklag, maar beklag ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

De beroepscommissie komt tot het oordeel dat de beklagrechter op goede gronden en met juistheid op het beklag onder a, c en d heeft beslist. Het beroep zal derhalve in zoverre ongegrond worden verklaard.

Met betrekking tot het beklag onder b wordt overwogen dat namens het hoofd van de inrichting is verklaard dat sprake is van een beslissing als bedoeld in artikel 44, derde lid, Bvt. Een dergelijke beslissing is, anders dan een beslissing als bedoeld in artikel 44, tweede lid, Bvt, vatbaar voor beklag. Klager heeft zijn beroep niet toegelicht, niet gereageerd op de inhoud van het hem per post en e-mail toegezonden verslag van horen van de vertegenwoordiger van het hoofd van de inrichting ter zitting, en evenmin de daarin door de beroepscommissie aan hem gestelde vragen beantwoord. De beroepscommissie acht zich aldus voldoende in staat om op het aanhoudingsverzoek te beslissen en wijst dit af. Gelet op hetgeen - niet tegengesproken - van de zijde van de inrichting naar voren is gebracht acht de beroepscommissie de beslissing om de boomboxradio niet in klagers kamer toe te laten niet onredelijk of onbillijk. Het beroep zal derhalve ongegrond worden verklaard.